

טונו

השבוע עליה
מינימום הפרס הראשון
ל־750.000 ל"י
מינימום כלל הפרסים
מיליון וחצי ל"י

יום ה' — המועד האחרון
למסירת הטפסים

עשה לך מנהג קבוע—
חלא טונו בכל שבוע!

המועצה להסדר הימורים בספורט

במדינה

(המשך מעמוד 16)
ושיתוק כל מערכת השילטון האמריקאית
בשנה כזאת.
בשנת הבחירות '48 קמה מדינת ישראל
וזכתה בהכרה אמריקאית מיידית. ב־56'
כבשה ישראל את חצי האי סיני וניסתה
להקים את „מלכות ישראל השלישית”. אך
טענה בחשבון. הנשיא דווייט אייזנהאואר
היה כה בטוח בניצחונה (השני) בבחירות,
עד כי התעלם כליל מן הלחץ היהודי
וכפה על ישראל נסיגה מיידית.
מילחמת ששת הימים אמנם לא פרצה
בשנת בחירות. אולם הבחירות המתקרבות
של '68 הטילו עליה את צילן, גרמו להשיך
למת הממשלה האמריקאית עם המשך ה־
כיבוש הישראלי. הבחירות של '72 נוצלו
כדי לטרפד סופית את תוכנית ריגורס.
סוף של הנרי. שנת הבחירות '76
היא מסובכת במיוחד. מכיוון שאין אף
שמן של ביטחון מי יהיה הנשיא הבא.
ג'ראלד פורד נתון בסכנה, ודורך כוכבו של
מתחרהו הרפובליקאי, רונאלד ריגן, איש
הריאקציה שגישתו הבינלאומית לוטה ער־
פל סמך.
בצד הדמוקרטי מודקרת שוב דמותו ה־
אפורה של יוברט האמפרי, אך נמצאים
לידו קרוב לתריסר מועמדים אחרים. גם
גישתם הבינלאומית של הדמוקרטים
מטושטשת מאד, בעיקבות מילחמת ויאט־
נאם.
על הכל מרחף סימן־שאלה גדול לגבי
עתידו של הנרי קסינג'ר, שאין לו סי־
כוי לכהן אחרי הבחירות. יתכן כי יפול
עוד לפני כן.
מילת הקסם. לגבי יצחק רבין, מצר־
טרפות כל העובדות האלה למסקנה אחת:
זוהי שנה המאפשרת לישראל לסכל את
כל היוזמות הפוליטיות, ולהקפיא את כל
המהלכים.
לשם כך דרושה רק נוסחה, שיהיה לה
צליל חיובי, בעור שכל כוונתה היא של־
לית: לעכב, להשהות, לדחות, לדרוך
במקום.
מילת־הקסם היא: ז'נבה.

הפרשה

יורדת לקבר

מאת אורי אבנרי

ל דויד בן-גוריון נמאס. הוא היה
עייף, מדיניותו התקפה נתקלה
בממשלה בחומה אטומה של עסקנים
קטני־אמונה: משה שרת המפא"י, משה
שפירא המפד"לי ופינחס רוזן הפרוגר־
סיבי.
לנגד עיניו של ביגיי הזקן עמדה מיח־
ווה גראנדיוזיות: הוא יפוש לכפר ני־
דה, ירשים את העולם כולו בדמות ה־
פילוסוף ההולך בראש הצאן.
זה היה ב־1953.
אולם הפילוסוף הדגול לא חדל מ־
להיות פוליטיקאי. לפני שהלך לשדה־
בוקר, דאג להשאיר מאחוריו מערכת־

הנאמן
מוניק פינק, מי שהיה
נהגו של פינחס לבון
בתקופת כהונתו כמוזכ"ל ההסתדרות, ונשׁ־
אר נאמן לו עד יומו האחרון. בארבע
השנים האחרונות, שבהן היה לבון מאושפז
במצב של שיתוק וחוסר הכרה, היה מוניק
בא למיטתו פעמיים בשבוע, ורוחץ אותו.

הוותיקים
יעקב חזן, ממנהיגי
מפ"ם ודויד הכהן,
מוותיקי מפא"י, שבתקופת שנות היו בני־
פלוגתה ללבון, חולפים על־פני ארזנו.
ביטחון שלא תוכל לתפקד, בתוך ממ־
שלה שלא תוכל להחזיק מעמד.
לשם כך הרכיב צוות שנראה כאילו
נלקח ישר מ„משלי קרילוב”: טרויקה של
חיות משונות, שלא יכלו למשוך את
העגלה בכיוון אחד.
את תפקיד מנכ"ל מישוד־הביטחון
מסר לצעיר שאפתני וחורשי־מומות, ש־
(המשך בעמוד 28)

גם בחורף
דיאודורנט אוליביה
להרגשת אביב תחת שמים קודרים

עץ הזית

ממשלת ישראל, שהתנגדה במשך שנ־
תיים בעקשנות לכל נסיון לכנס את ועידת
ז'נבה („אין כל סיכוי להסדר כולל. יש
להתרכז בהסדרים חלקיים!“) הפכה לפתע
תומכת נלהבת של הוועידה.
מה תעשה שם? אין זכר לתוכנית־
שלום ישראלית. העשוייה להתקבל על דעת
מישהו בוועידה — הערבים, הסובייטים
או אף האמריקאים. ממשלת־רבין אינה
מתכוננת להציע להחזיר את הגולן ל־
סוריה, או את הגדה לירדן, או את כל
סיני למצריים, או אף מילימטר מרובע
אחד לפלסטינים.
כן, בתנאי שלא. אבל כמו תמיד,
סומכת ממשלת־ישראל על הערבים. ה־
„לאו” הישראלי יהיה מוטווה כך שיתקבל
הרושם שהערבים הם האומרים „לאו”.
ישראל תקרא לכינוס ועידת ז'נבה, אך
בתנאי שלא יוזמן לשם אש"ף. מצריים
סדר־היום את הזמנת אש"ף. אולם סוריה
אינה מסכימה לכך, ותובעת את הזמנת
אש"ף לאלתר. לירדן אין כל אפשרות
לסטות מן הקו הסורי — מה גם שאפילו
יצחק רבין אינו מתכוון לתת לירדן את
המינימום שהיא דורשת: כל הגדה ו־
ירושלים.
כך ייווצר, לדעת רבין, מצב אידיאלי.
ישראל תתבע לכנס את הוועידה, הערבים
יתבעו את שיתוף אש"ף. התוצאה: קי־
פאון, שיימשך עד סוף '76.
„שנת ההכרעה”. לחשבון זה יש
רק שתי מיגרעות.
ראשית: אין כל ביטחון שהעולם ה־
ערבי ימתין במשך כל '76. הסורים, ב־
עורת הסובייטים, עלולים לפתוח במיל־
חמה, לפחות מוגבלת, כדי להביך את
האמריקאים והמצרים, וליטול את היוזמה
לידיהם. במהלך כזה עלולים הסובייטים
להסתכן במידה רבה, עד כדי התערבות
עקיפה או ישירה.
ישראל עשוייה לנצח בנירה הצבאית,
אך להימצא אחרי הניצחון במצב מדיני
חמור הרבה יותר, כשהיא זקוקה באופן
דחוף לנשק חדש.
שנית: מה יקרה בתום '76?
או יישב בבית הלבן נשיא חדש. לפניו
תעמוד ישראל על הברכיים, כי ב־77'
היא תהיה זקוקה לחידוש המלאי הצבאי
ולסיוע כלכלי מאסבי.
זהו, אם כן, התשקיף לעתיד: קיפאון
ב־76', מיקוד כל הלחצים על ישראל ב־
77', שתהיה „שנת ההכרעה”.